

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

VI. Enumeratio Episcoporum urbis Romae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

servatum. Eundem quoque Principem A capitis poenam comminatum esse dicit accusatoribus Christianorum. Quibus ista subjungit: Quales ergo leges istae, quas adversus nos soli exercent impii, injusti, truces, vani, dementes? Quas Trajanus ex parte frustratus est, vetando inquiri Christianos. Quas nullus Hadrianus, quanquam curiositatum omnium explorator: nullus Vespasianus, quanquam Judaeorum debellator: nullus Pius, nullus Verus impressit. Sed de his quisque pro arbitrato suo statuat: nos vero ad historiae ordinem redeamus. Igitur cum Pothinus anno aetatis nonagesimo una cum Gallicanis martyribus casus esset, episcopatum Lugdunensis ecclesiae post illum suscepit Irenaeus. Quem quidem in adolescentia Polycarpi auditorem fuisse comperimus. Hic in tertio adversus haereses libro Romanae urbis episcoporum seriem recensens, in Eleuthero cujus nunc tempora ac res gestas inquirimus, finem enumerandi facit, quippe cum eo Romanam ecclesiam gubernante opus illud elaboraret. Sic enim scribit.

Ἐπειδὴ ταῖς τῶν χριστιανῶν ἐνχαίς σεσαυῶν, τὸν δὲ φησὶ καὶ θάνατον ἀπειλήσαι τοῖς καθ' ἑαυτοὺς ἡμῶν ἐπιχειρῆσαι. οἷς ὁ δηλωθεὶς ἀποκρίσας ταῦτα προσεπiléγει. πολλοὶ οὖν οἱ νεωτέροι οἱ καθ' ἡμῶν μόνων ἐποίησαν ἀσεβείας, ἀλλὰ καὶ ὡμοί. ἔς ἔτε Οὐεσσασιανὸς ἐβούλετο καίτοι γε Ἰουδαίους νίκησας. ἔς Τεργιανὸς μέρως δὲ θένθησε, καλύων ἐπιζητείαν χριστιανῶν. ἔς ἔτε Ἀδριανὸς, καίτοι γε πάντα τὰ ἀέριστα πολυπρασμονῶν, ἔτε ὁ ἐνοσηρὸς κληθεὶς ἐπεκύρωσεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὅτι ἐβλήθη πῖδες θω μετώμην ἢ ἡμεῖς ἐπι τὴν ταξίαν ἀκολοῦσαν. Ποθεν ἔδῃ ἐφ' ὅλοις τῶν ἐτέσιν ἐνενήκοντα σὺν τοῖς Ἰη Γαλλίας μαστυρήσασσι τελευθῆναι. Εἰρηναῖος τῆς κ' αἰωνίου δ' ἐνοῆς ὁ Ποθηνῶς ἠγεῖτο παροικίας, τὴν ἐπισκοπὴν διαδέχεται. Πολυκάρπος ἢ τέτονος κερσὴν ἡμεῶν κ' τὴν νέαν ἐμανθάνομεν ἰουδαίαν. ὅστις τῶν ἐπὶ Ῥώμης τὴν διαδοχὴν ἐπισκοπῶν ἐν τρίτῃ σὺνιάξει τῶν πρὸς τὰς αἰώνους ἀσθένειαν, εἰς Ἐλευθερον ἔτα κ' ταχέως ἡμῖν δὲξάμενος, ὡς ἀνδρῶν καθ' αὐτὸν ἀπονδαζομένης ἀπὸ τῆς γραφῆς, τὸν καὶ λογονίσῃσι γράφων ὡδε.

CAPUT VI.

Enumeratio Episcoporum urbis Romae.

Huc refer Nieceph. c. 15. l. 4.

FUndata jam & aedificata ecclesia, beatissimi Apostoli episcopatus officium Lino tradiderunt. Hujus Lini mentionem facit Paulus in literis ad Timotheum. Huic successit Anacleus. Post quem tertio ab Apostolis loco Pontificatum sortitus est Clemens, qui quidem beatissimos Apostolos viderat, & cum iisdem familiariter versatus fuerat: & praedicationem Apostolorum adhuc auribus suis insonantem, traditionemque praeculis habebat. Nec vero ipse solus: sed & alii plurimi etiam tum supererant ab Apostolis instituti. Hujus Clementis temporibus cum gravissima dissensio Corinthi exorta esset inter fratres, ecclesia Romana luculentissimam epistolam Corinthiis scripsit, qua eos ad pacem concordiamque revocaret, & fidem illorum, & quam recens ab Apostolis susceperant traditionem renovaret. Paulus post subdit: Huic porro Clementi successit Evarestus, Evaresto Alexander. Sextus deinde post Apostolos

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 5.

τῶν ἐπὶ Ῥώμης ἐπισκοποῦσάντων κατὰ λόγον.

Ἡμελιώσαί τις οὖν καὶ οἰκοδομήσασθαι οἱ μακάριοι Ἀπόστολοι τὴν ἐκκλησίαν Λίνω τὴν Ἐπισκοπῆς λειτουργίαν ἐνεχέσαν. τέττα τὴ Λίνα Παύλου ἐν ταῖς πρὸς Τιμόθεον ἐπιστολαῖς μέμνηται. διαδέχεται ἢ αὐτὸν Ἀνέγκλητος ἢ τέτονος ἢ τρίτος τῶν ἀπὸ τῶν Ἀποστόλων τὴν Ἐπισκοπὴν κληρονομεῖται Κλήμης. ὁ καὶ ἑωρακῶς τὴν μακαρίαν Ἀποστόλων, καὶ συμβεβηκότων αὐτοῖς, καὶ ἐνεαυλῶν τὸ κηρυγμα τῶν Ἀποστόλων καὶ τὴν ἀσθένειαν ἀπὸ οφθαλμῶν ἔχων ἔμεινε. ἐπὶ πολλοὶ ὑπελείποντο τότε ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων δεδιδαγμένοι ἐπὶ τέττα οὖν τῶν Κλημενῶν ἡσάσεως ὁμοίως τοῖς ἐν Κορινθίῳ ἡμεῶν ἀδελφοῖς, ἐπέσειλεν ἢ ἐν Ῥώμῃ ἐκκλησίαν ἰκανωτάτην γραφὴν τοῖς Κορινθίαις, εἰς εἰρήνην συμβεβήσασα αὐτοῖς, καὶ ἀναγεῖσθαι τὴν πίσιν αὐτῶν, καὶ ἢ νεωστὶ ἀπὸ τῶν Ἀποστόλων ἀσθένειαν εἰλήθει. καὶ ἢ βραχέως φησὶ τὸν ἢ Κλημενῶν τέτονος διαδέχεται ἢ ἢ ἢ καὶ τὸν Ἐυάρεστον Ἀλέξανδρον. εἰδὲ ἔτι

ἐκ τῶν ἀποστόλων καὶ διατάξαι Χύστος. Ἐπειτα Τελεσφόρος, ὃς καὶ ἐνδοξῶς ἐμαρτύρησεν ἔπειτα Ὑγίνος· εἶτα Πίου· μετ' οὗτον Ἀνικητοῦ. διαδέξαμένους τὸν Ἀνικητὸν Σωτήρη, καὶ δωδεκάτω τόπῳ τὸν Ἐπίσκοπὸν τῆς ἀπὸ τῶν ἀποστόλων κατέχει κληρὸν Ἐλευθεροῦ. τῆ αὐτῆ τάξει καὶ τῆ αὐτῆ διδασκαλίᾳ τε ἀπὸ τῶν ἀποστόλων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀσάδοσις, καὶ τὸ τῆς ἀληθείας κήρυγμα κατήντηκεν εἰς ἡμᾶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Ὅτι καὶ τότε καιρῶν ἔβη τῶν πνεύματων ἐν ἡμῶν τὸ παράδοξον.

Τὰτα ὁ Εἰρηναῖος, ἀνελάθως ταῖς ἀποδοξασθεῖσαις ἡμῖν ὑπογράψας ἱστορίαις, ἐν οἷς ἐπέγραψε πέντε βιβλία τὸν δευτέρου ἐλέγχου καὶ ἀνατροπῆς τῶν ψευδῶν γνώσεως, ἐν δευτέρῳ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως, ὅτι δὴ καὶ εἰς αὐτὸν ὑποδείγματα τῆς θείας καὶ ἀσάδοξου δυνάμεως ἐν ἐκκλησίαις ποιεῖται, διὰ τῶν ἁγίων πνεύματος λέγων. τοσούτον ἡ ἀποδοξασθεῖσαις ἐγγίσει, καθὼς ὁ Κύριος ἤγειρε καὶ οἱ ἀπόστολοι διαπορευθέντες καὶ ἐν τῇ ἀδελφότητι πολλοὶ πολλὰς, διὰ τὸ ἀναγκασθῆναι τῆς ἐκκλησίας πάσης αἰτησαμένης καὶ ἡσυχίας καὶ ἡσυχίας πολλῆς, ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα τὸ τετελειωμένον, καὶ ἐχαίρει ὁ ἄνθρωπος ταῖς ἐνχαῖς τῶν ἁγίων. καὶ αὐτὸς φησὶ μετ' ἑτέρου. εἰ καὶ τὸν Κύριον φαλασσοδῶς τὰ τοιαῦτα πεποικέναι φήσασιν, ἐπὶ τὰ ἀποφθικὰ ἀνάγκη αὐτὰς, ὅτι αὐτῶν ἁγίων ἐξομολογήσασθαι βεβαίως, καὶ αὐτὸν μόνον εἶναι τὸν ὄντα Θεόν. διὸ καὶ ἐν τῷ ὀνόματι οἱ ἀληθῶς αὐτὸς μαθηταὶ, παρ' αὐτῶν λαβόντες τὴν χάριν. ἐπίελθον ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῆς τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων, καθὼς εἰς ἕκαστος αὐτῶν τὴν δωρεὰν εἴληφε παρ' αὐτοῦ οἱ μὲν γὰρ δαίμονας ἐλαύεον βεβαίως καὶ ἀληθῶς, ὡς πολλὰς καὶ πιστεύειν αὐτὰς ὁσέως καθαροῦ ἐπίστατος ἀπὸ τῶν πονηρῶν πνευμάτων, καὶ εἶναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ οἱ καὶ ἀποφθικῶν ἐχθρῶν μελλόντων, καὶ ὁπίας καὶ ῥήσεις ἀποφθικῶν ἄλλοι δὲ τῶν καμνοῦντων διὰ τῆς τῶν χειρῶν ἐπιθέσεως ἰώντων, καὶ ὅτι καὶ ἀποκαθίστασιν. ἢ δὴ καὶ ὡς ἐφαμῶν καὶ νεκροὶ ἠγέρθησαν, καὶ παρέμειναν σὺν ἡμῖν ἰκανοὶς

A constitutus est Xystus. Quem deinceps excepit Telephorus, qui etiam illustri martyrio defunctus est. Post hunc Hyginus, ac deinde Pius. Post Pium Anicetus. Cui cum successisset Soter, duodecimo demum ab Apostolis loco episcopatum nunc obtinet Eleutherus. Hac serie & successione, tum traditio Apostolorum in ecclesia, tum veritatis prædicatio ad nos usque pervenit.

CAPUT VII.

Quod ad illa usque tempora per fideles miracula patrabantur.

Hæc Irenæus breviter perstrinxit ac veluti delineavit in illis quinque libris, quos de falsæ doctrinæ refutatione ac everfione inscripsit, quæ quidem planè consentiunt cum iis, quæ in superioribus historiæ nostræ libris tradidimus. In secundo autem ejusdem operis libro, divinæ admirandæque virtutis specimina adhuc sua ætate in quibusdam ecclesiis superfuisse testatur his verbis: Tantum abest, inquit, ut mortuum excitent per orationem, quemadmodum Dominus & Apostoli fecerunt. Sed & sæpenumero inter fratres, totâ simul unius loci ecclesiâ ob aliquam necessitatem id flagitante cum jejuniis multis & orationibus, reversa est in corpus anima defuncti, & Sanctorum precibus hominis vita donata est. Et aliquanto post: Quod si, inquit, simulatione quadam ac præstigiis hæc Dominum fecisse dicturi sunt, ad Prophetarum oracula eos deducentes, ex illis demonstrabimus cuncta de ipso ita prædicta & gesta esse certissimè, eumque solum esse Filium Dei. Unde etiam in ejus nomine, quotquot veri sunt ejus Discipuli, accepta ab eo gratia ad salutem atque utilitatem reliquorum omnium ea faciunt, prout unusquisque ipsorum ab eo munus accepit. Alii enim Dæmonas expellunt certissimè ac verissimè; adeo ut qui ejusmodi malis spiritibus liberati sunt, sæpe fidem amplectantur, & in ecclesia permaneant. Alii præscientiam futurorum & visiones sortiti sunt, & propheticas prædictiones. Alii infirmos per impositionem manuum curant, ac pristina sanitati restitunt. Sed & mortui aliquoties ut supra diximus, excitati sunt, & pluribus deinceps annis nobiscum remanserunt.

Y ij

Hæc fecit Niceph. c. 13. l. 4.